

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 7. Ad quid tenentur Episcopi, Parochi, & ii quibus animarum cura
incumbit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

Q 7. *Ad quid tenentur Episcopi, Parochi, &c. iu
quibus animarum cura incumbit?*

Resp. I. Ii tenentur generatim jure divino residere, & per se Officium suum recte præstare, oves sibi creditas verbo, exemplo & Sacramentis pascendo, eorum salutem ac utilitatem spiritualem procurando, & peccata ac scandala, quantum possunt, impediendo. *Est communis.* Prob. 1. Ex Ezech. 34. *V&e, Pastoribus Israël, qui pascebant semetipos: nonne greges à Pastoribus pascuntur? ... Greges meos non pascebant, &c.* & ex 1. Pet. 5. *Pascite qui in vobis est gregem Dei; providentes spontanè secundum Deum... Forma facti gregis ex animo.* 2. Ex Trid. sess. 23. c. 1. *Cum præcepto divino mandatum sit omnibus, quibus cura animarum commissa est, oves suas agnoscere, pro his Sacrificium offerre, verbique divini Prædicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere, pauperum, aliarumque miserabilium personarum curam paternam gerere, & in cætera munia Pastoralia incumbere: que omnia nequaquam ab iis præstari & impleri possunt, qui gregi suo non invigilant, neque assistunt...* S. Synodus eos admonet & bortatur, ut divinorum præceptorum memores, factique forma gregis, in judicio & veritate pascant & regant... Declarat omnes... obligari ad personalem in sua Ecclesia vel Diœcensi residentiam, ubi injuncto sibi Officio defungi teneantur, neque abesse posse nisi ex causis infra-scriptis, &c. *Eadem omnino etiam quoad*

culpam, amissionem fructuum & pœnas de curatis inferioribus, & aliis quibuscumque, qui Beneficium aliquod Ecclesiasticum curam animarum habens obtinent, S. Synodus declarat & decernit, &c. 3. Quia quicumque accipit aliquod Officium præsertim cum emolumento, obligat suam personam ad proprias illius functiones, taciteque promittit se illas obiturum quantum res feret; nec aliter ei committitur officium. Neque sufficit, quod suum officium præstet per alios, nisi necessitas vel majus bonum commune cogat eum ad tempus abesse: nam rectæ ratione repugnat, ut quis officium, præsertim cum emolumentis habeat, & onus illius in alium transferat. Deinde Pastorale munus est perse personale, nam is constituitur Pastor, cuius cura, diligentia & industria electa est ad Pastoralia munera obeunda. His adde Jus Canonicum tit. *de Clericis non resid.*

Hinc Episcopi & Parochi peccant mortali-
ter contra jus divinum naturale, ideoque indis-
pensabile, si notabili tempore sine gravi & ju-
sta causa absint. Quod si justa absentia causa
subsit, tenentur per alium idoneum gregi suo
sufficienter providere. Circa hoc utrumque,
Conc. Trid. ibid. eorum conscientias onerat
proposito Dei timore; & justas absentia cau-
cas exponit, quæ sunt *Christianæ charitas, urgens
necessitas, debita obedientia, & evidens Ecclesiæ
vel Reip. utilitas.*

Porrò

Porrò residentia est personalis præsentia in loco Beneficii ad debitum Officium ibi præstandum. Quamvis autem omnia Beneficia etiam de jure communi & ex primæva sui institutione residentiam requirant: possunt tamen aliqua simplicia eam non exigere vel ex fundatione, vel consuetudine rationabili, ut cum Beneficia illa non habent sufficientes redditus ad sustentandum Beneficiarum, qui proinde cogitur alibi manere, ut habeat unde vivat.

Not. Provisi de Beneficio curam animarum habente, vel de Canonicatu, tenentur publicam fidei professionem facere, alioquin fructus suos non faciunt, ex Trident. sess. 24. c. 12.

Resp. II. Speciatim de Parochis, tenentur.
 1. Habere scientiam competentem, & sufficientem ad rectè dirigendas oves suas in rebus ad salutem pertinentibus; ideoque scire dogmata fidei, & Theologiam moralem, item Scripturas sacras & Canones, & statuta propria suæ Diœcesis. Sciant igitur Sacerdotes Scripturas sanctas, & Canones, ut omne opus eorum in Prædicatione & Doctrina consistat, atque edificant cunctos tam fidei scientia, quam operum disciplina. c. 1, dist. 38. ex Conc. Tolet. 2. Constanter residere in sua Parochia, ex Trid. cit. 3. Pro ovibus orare & Sacrificium offerre, & quidem juxta Toletum, Fagnan, Gavant. & alios. iis applicare Missam diebus Festis ac Domini-

C 5 cis;

eis; quia Trident. dicit simpliciter teneri pro ovibus suis Sacrificium offerre, quod indicat specialem applicationem, & obligationem diversam ab ea, quam habent singuli Sacerdotes applicandi fructum omnibus fidelibus. Et Conc. Mediolan. 4. à sede Apostolica approbatum prohibet Curatis ne diebus Dominicis & aliis, quibus pro populo celebrare tenentur, aliud suscipiant Missatum celebrandarum onus. *Ita Fagnan.* Item S. Congregatio Cardinalium apud Gavant. & Barbosam declaravit non posse Parochum accipere stipendium pro Missa iis diebus, quibus tenetur ex Officio celebrare in sua Parochia, nempe diebus Festis ac Dominicis. Deinde Parochus accipit à suis ovibus sustentationem, ut sua munia possit obire, & Missas his diebus celebret, non aliis profectò applicandas. 4. Populum frequenter, ut diebus saltem Dominicis necessaria ad salutem docere, & Doctrinam Christianam explicare, eumque ad virtutes ac vitam Christianam adhortari per se, si possint, vel per alios idoneos, si legitimè impediti fuerint: ita ut omnes facile quæ ad salutem consequendam necessaria sunt, scire possint, ex Trid. sess. 5. c. 2. & sess. 24. c. 4. ubi mandat Episcopis ut saltem Dominicis & aliis diebus Festis pueros in singulis Parochiis Doctrinam Christianam doceri curent. Hinc Bonacina ait. *Parochum mortaliter peccare, si uno conti-*

nuo

nuo mense integro , aut etiam si duobus vel tribus
mensibus totius anni discontinuis non concionetur:
quia hæc videtur materia gravis non solum secun-
dum se , sed etiam respectivè. 5. Sacra menta
suis Parochianis ministrare quoties ea ratio-
nabiliter petunt , vel alium idoneum provide-
re: nam ex Officio tenentur oves suas pasce-
re , ordinaria media salutis à Christo instituta
præbere , suorum utilitatem spiritualem pro-
curare , & præstare ea omnia quæ Pastoris sunt;
inter quæ præcipuum est Sacra menta mini-
strare & necessaria ad salutem docere ; & sub
hoc onere accipiunt stipendium sustentatio-
nis. 6. Peccata corrigere præsertim publica ,
& scandala tollere vel per se si possunt , vel ea
deferendo Episcopo , si publica sint , & omnes
peccati occasiones quantum fieri potest aver-
tere , ideoque inquirere peccata publica : item
scire an singuli Sacra menta debita in Paschate
fusciant , & Sacrum diebus Festis audiant , &c.
7. Magnam & peculiarem curam habere pau-
perum , & providere ne ob inopinam à justitia
deflectant , eorum necessitates inquirere , iisque
quantum possunt subvenire , ex Trid. sup.
nam iis sunt loco parentum , & ad hoc specia-
lius obligantur , quam alii . Item pauperes se-
pelire , etiam sine ullo stipendio , & pro eorum
salute orare . 8. Nullos Matrimonio con-
jungere , nisi sufficienter peritos rerum fidei ,
& præceptorum Dei ac Ecclesiæ . Ideoque
horum ignoros prius docere : quia illi poter

ista liberos suos edocere tenentur. 9. Invigilare ut Ludi - Magister recte fungatur officio, pueros Doctrinam Christianam doceat, bonisque moribus imbuat verbo & exemplo. 10. Frequenter visitare infirmos, etiamsi Sacramentis sint muniti: quia quo vicinior est mors, eo majus salutis periculum ingruit à Dæmone, & major est corporis ac animi infirmitas: ergo tunc maximè suorum saluti providere debent. 11. Servare Statuta Dioecesis, & curare ut à suis serventur: nam obligant in conscientia, cum sint lata à superiore habente potestatem præcipiendi & ferendi leges. 12. Tenentur ex justitia, etiam cum certo vitæ periculo, ovibus suis subvenire non solùm in extrema, sed etiam in gravi eorum necessitate spirituali, ex Joan. 10. *Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis:* nam ratione officii ad amplius obligantur, quam extranei Sacerdotes, qui cum periculo mortis tenentur proximo subvenire in extrema. Hinc juxta omnes Parochus tenetur suis peste laborantibus Sacra menta, præsertim Pœnitentiam, ministrare per se, vel per alium idoneum, nisi Episcopus jubeat ut ipsemet ministret: quamvis enim salutis suæ absolútè providere possint per aëtum perfectæ contritionis, tamen quia talis aëtus difficultis est; censetur esse in necessitate gravi. Et S. Congregatio apud Fagnan. approbante Gregorio XIII. censuit Parochos tempore pestis teneri omnino residere in suis Ecclesiis,

clesiis, & per se vel per alium idoneum ministrare peste infectis Baptismum & Pœnitentiam. Id tamen possunt per alium idoneum ob majorem utilitatem Parochiæ, ut ipsi sanis prodesse possint, & erga illos officio Pastoris fungi. Idem dic de Superioribus regularium.

13. Denique omnium bonorum operum ac virtutum exempla præbere, ex Trid. sup. & ex ad Tit. 2. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.* Quo virtutis amorem & vitii odium ac fugam suis efficacius ingenerant, scientes, quod pro animabus illorum rationem sint reddituri, ad Heb. 13. Igitur vitam suam ita instituant, ut quod verbis populum docent, ipsi opere confirment, ac veluti in imagine ostendant, *formæ facti gregis ex animo.*

Sed quantum temporis absentie sine causa justa ad mortale sufficit?

Resp. Cabassut. l. 5. Jur. Can. c. 1. docet absentiam 15. dierum intra annum non esse mortalem, modo relinquatur idoneus substitutus. Sed num pauciores sufficient, alii viderint. Possunt autem Parochi ob certas causas justas & necessarias, sed prius (ut statuit Trident.) per Episcopum cognitas & probatas abesse sine culpa, reicto Vicario idoneo ab Episcopo approbato.

CA-